

EDGAR SAVISAAR: Ma ei ole poliitikas isikliku kasu pärast. Ma ei taotle positsioone, et klantsajakirjade kaantel rohkem särada. Ma olen siin sellepärast, et ma tunnen vastutust Eesti tuleviku eest. Eesti poliitika vajab keskerakondlikku maailmavaadet. Vajame mõtteviisi, kus kedagi ei jäeta maha. **Loe lk 4**

OUDEKKI LOONE: Kui meie saame võimule, olgu kohalikes omavalitsustes, olgu kogu riigis, siis meil on põhimõtted, mida me kunagi ei mineta ja ministritooli nimel lihtsalt maha ei müü. Meie presidendikampaania peab selgelt andma Eesti elanikele sõnumi: te võite meis olla kindel. **Loe lk 2**

KESKNÄDAL

Hind 0,78 €

ISSN 1406-9083

9 771 406 908 009

Ilmub aastast 1999

Nr 24 (1005) 15. juuni 2016

RAHVA POLIITIKALEHT

MAILIS REPS – Keskerakonna presidendikandidaat Riigikogus

Laupäeval, 11. juunil toimus Tallinnas Kultuurikatlas Keskerakonna volikogu korraline istung, kus peateemaks kujunes kaua oodatud presidendikandidaadi küsimus. Kohale tulnud meediakanalite ja telekaamerate hulka vaadates jäi Kultuurikatlas mulje, justkui pandaks sealsamas Eesti jaoks järgmine president juba paika.

Suur tähelepanu kinnitas veelkord, et Keskerakonna otsused köidavad kogu riigi tähelepanu.

TAAVI PUKK
Keskerakonna pressisekretär

Volikogule kogunesid keskerakondlased teadmiseks, et valik tuleb langetada nelja presidendikandidaadi kandidaadi vahel. Uue peasekretäri Oudekki Loone tutvustatud valimiskorra järgselt algasid kandidaatide esinemised. Samal päeval sünnipäeva tähistanud riigikogulane Peeter Ernits (palju õnne tagantjärele ka Kesknädala poolt!) keskendus oma kõnes nii Euroopa kui ka Eesti teravaimadele probleemidele ning tänas kõiki toetajaid kandidaadiks seadmise eest. Ernits leidis, et tehtud töö on olnud huvitav ja väljakutse suur, kuid taandas siiski oma kandidatuuri. Sama seisukohta väljendas ka oma kirjalikus pöördumises Marina Riisalu. Mõlemad taandasid oma kandidatuuri Edgar Savisaare kasuks.

Kandidaat Mailis Reps rõhutas, et Keskerakond on suutnud tõusta presidendivalimiste teemal tähelepanu keskpunkti ning aktiivselt asjas kaasa rääkinud. Eelkõige tõi Reps välja, et president on midagi enam kui vaid ülem-välisminister — president peab suutma kõnetada kõiki siinseid kogukondi ja rahvusi. Lisaks lubas Reps presidendiks saades algatada põhiseaduse muutmise andmaks rahvale presidendivalimise õiguse.

Kandidaat Edgar Savisaar ütles, et president ei saa olla rahva ees ega taga, rahva poole näoga või seljaga, president peab olema rahva hulgas. Savisaar pidas ülimalt oluliseks seda, et järgmine

Värskelt ametlikuks kandidaadiks saanud MAILIS REPS tänas erakonnakaaslaste toetuse eest ning rõhutas, et kõik inimesed loodavad just Keskerakonna peale ning neile ootustele tuleb ühiselt vastata.

Foto Urmi Reinde

riigipea jälgiks, et Riigikogu võtaks vastu ainult neid seadusi, millel on rahva enamuse poolehoid.

11. juuni volikogu istungi lõpusirgel viidi läbi valimised selgitamiseks välja Keskerakonna presidendikandidaat, nagu erakonna põhikiri ette näeb. Pinev ootus hääletuse ja hääle lugemise järgselt lõppes, kui oli selge, et 90 volinikku otsustas toetada presidendikandidaadina Repsi ja 78 Savisaart.

Volikogule järgneval päeval pöördus värskelt ametlikuks kandidaadiks saanud Repsi erakon-

nakaaslaste poole, tänades toetuse eest ning rõhutades, et kõik inimesed loodavad just Keskerakonnale ning neile ootustele tuleb ühiselt vastata.

Erakonna esimees Edgar Savisaar kirjutas erakonnakaaslastele, et Keskerakond peab seisma selle eest, et presidendivalimine läheks valijameeste kogusse ning selle loosungiks saaks „Eesti president – rahva valitud”. Lisaks märkis Savisaar, et Mailis Repsil tuleb kiiresti tööle asuda, et koostöös erakonna piirkondadega koostada presidendivisioon ja sisuline kampaania.

„Jah, see on suur töö, jah see võtab tüki suvest, aga: ühine töö liidab. Jõuame stügisesse oludes, kus erakond on tugevam ja ühtsem kui kunagi varem,” kirjutas Savisaar.

Kesknädal lubab omalt poolt, et hoiab presidendikampaania aktiivselt silma peal.

Loe Mailis Repsist veel:
Oudekki Loone juhtkiri **lk 2**
Toetan presidendivalimist (Repsi kõnest) **lk 4**
Reet Kudu arvamuskirja **lk 6**

JUHTKIRI

Keskerakond oma põhimõtteid ei müü

OUDEKKI LOONE
Keskerakonna peasekretär

Sümboolselt kogunes Keskerakonna volikogu laupäeval Kultuurikatlasse. See maja on olemas, sest Tallinna linnapea Edgar Savisaar julges mõelda suurelt ja karbist välja. See maja on olemas, sest Tallinna linnapea Edgar Savisaar ei kartnud linnakodanikke ja teadis, et kui rahvale anda võimalus otsustada, siis nad teevad üldiselt häid otsuseid.

Need põhimõtted on Keskerakonda tegelikult alati koos hoidnud. Koos Keskerakonna valitud presidendikandidaadi Mailis Repsiga on meil sel suvel suurepärase võimalus kõigile meelde tuletada, et Keskerakond teeb teisiti ja Eesti peavoolupoliitikale on tõeline alternatiiv.

Kui meie saame võimule, olgu kohalikes omavalitsustes, olgu kogu riigis, siis meil on põhimõtted, mida me kunagi ei mineta ja ministratooli nimel lihtsalt maha ei müü. Meie presidendikampaania peab selgelt andma Eesti elanikele sõnumi: te võite meis olla kindel. Meie jaoks ei ole kunagi sinu tervis, sinu heaolu, sinu võimalus otsida õnne omaenda valitud viisil lihtsalt etturiks malelual.

Kogu taasiseseisvunud Eesti Vabariigi aja on parempoolsed eliitid püüdnud teha kõike, et rahvast võimust eemal hoida. Eliidil on mitu parteid, kes omavahel positsioone vahetavad, aga kelle teod on alati ühesugused. Rohkem kui viimased kümme aastat ei ole Eesti valitsused enam tegelenud reaalse poliitikaga: riigi juhtimise ja inimeste elukvaliteedi tõstmisega, vaid ainult oma võimu koondamisega. Selleks et kitsas ring tuttavaid saaks ikka ühtedes ja samades ruumides šampanjaklaase kokku lüüa ning kõigile oleks mingi soe koht tagatud.

KESKMÕTE: Keskerakond teeb teisiti ja on Eesti peavoolupoliitikale tõeline alternatiiv.

Arutelud sellest, millisel viisil oleks kõige parem saavutada võimalikult suur heaolu võimalikult paljudele inimestele, on laiatarbemeediast täielikult eemale tõrjutud. Isegi kui valitsusk koalitsioonid vahetuvad, ei muutu riigi juhtimises sisuliselt midagi. Olgu reformarid või sotsid või irlikad, kõik teevad ühte ja sedasama kasinuspoliitikat. Sellist, kus kvaliteetne arstiabi, hea haridus ja isegi väärkas töö on väljavalitute privileeg, mitte kõigi õigus. Inimesed võimul vahetuvad, aga poliitika mitte.

Kas see on demokraatia? Või valimisautokraatia? Kas me mitte ei ole tagasi totalitaarses riigis, kus oli üks moraal ja üks ideoloogia ning teistimõtlemine polnud lubatud?

Veel ei ole. Sest Keskerakond seisab sellel teel ees. Meie ütleme „stopp“. Meie ütleme „siit enam edasi ei saa“. Eesti vajab uut maksusüsteemi, mis ei maksustaks vaesust – maksustame hoopis ettevõtete kasumeid. Lisaks, võtame praeguses odava raha olukorras tulutoovate tegevuste, näiteks meditsiinisüsteemi ülesehitamiseks riigilaenu, loome ettevõtetele olukorra, kus neil on mõistlik töötajatele elamisväärselt palka maksta. Nii saame ka tagada igale lapsele koolilõuna ja kiusamisvaba kooli omaenda kodupaigas.

Me ei unusta kunagi, et meie riik on meil praegu olemas ainult tänu neile inimestele, kes täna on pensionieas. Nende elutööd tuleb austada ja neile inimestele väärkas vanaduspõlv kindlustada. Jõuame selleni, et igaüks on piisavalt terve, piisavalt haritud ja omab piisavalt vaba aega, et soovi korral tegelikult valitsemises osaleda. Siis oleme kindlad, et eliidi vangerdused ei saa enam kunagi meie riiki endale krahmata.

Näitame, et Keskerakonna soov on valida tõeline rahva president. Selline, kes poleks rahvale ei teenäitaja ega tagantutsitaja, vaid selline, kes kaitses rahva tahet ja vabadust poliitikaanlike mahhinatsioonide eest.

KESKNÄDAL

Aadress: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 273 465

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Kallaselt ootamatu ettepanek topeltkodakondsuse seadustamiseks

Reformierakonna auesimees ning Eesti presidendiks ihkav Siim Kallas (*pildil*) tegi 12. juunil partei üldkogul märkimisväärsel avaldusel, teatades, et Eestis tuleb seadustada topeltkodakondsus.

Kallas keskendus välismaale lahkunutele, viidates vähemalt 104 000 välismaal elavale Eesti kodanikule. „Paljud neist on abielus välisriigi kodanikuga ning paljudel neist on ühised lapsed. Eesti seadus ei luba täna omada kahte kodakondsust. Seadus ütleb, et kui tahetakse säilitada näiteks USA või Saksa kodakondsus, tuleb loobuda Eesti kodakondsusest. Leian, et nõue loobuda Eesti kodakondsusest on oma olemuselt põhiseadusevastane ning parim lahendus oleks seadustada topeltkodakondsus,“ rääkis Kallas.

Kiirelt ja raevukalt sekundeeris Kallasele IRL-i justiitsminister Urmas Reinsalu, kes Postimehe portaalis kommenteeris Kallase ettepanekut: „Eesti kodakondsuspoliitika põhimõtete muutmist selleks, et meeldida Keskerakonna saadikutele paari kuu pärast valimistel, on läätseleemehind esmasünnõiguse mahamüümise eest.“

Kallas jätkas teemaga ka 14. juuni Postimehes artikliga „Suurema Eesti poole“, rõhutades, et topeltkodakondsuse võiks saada ka 92 000 alalist elanikku, kes on Venemaa

Föderatsiooni kodanikud. „Kas me ei võiks nendele, kes tahavad osa oma lojaalsusest siduda Eestiga, võimaldada ka Eesti kodakondsust naturalisatsiooni korras, ilma et nad peaksid loobuma Venemaa Föderatsiooni kodakondsusest? Nad oleksid siis poolenisti ka poliitiliselt meie inimesed. Seda on nad alaliste elanikena juba niikuinii. /.../ Kuu me veel võitleme 600 000 nõukogude aja immigrandiga? Kas pole aeg pöörata minevikku vaatav riik tulevikuvalimuste poole vaatavaks riigiks?“, on Kallas avameelne.

Kesknädala hinnangul on reformierakondlane Kallas avanud oma kampaanias uue ja jõulise suuna, mis ei pruugi partei peajoonega kokku sobida. Avalikku kraaklemist püütakse kindlasti oravatele omaselt vältida, kuid Kallas on asunud selgelt positsioonile, kus erakonna otsustamatus presidendikandidaadi väljavalimiseks sunnib teda ootamatuteks väljütlemisteks. Võib eeldada, et vene küsimuse „sõltumatu ekspert“

Reinsalu ei jää seekordki pikalt ootama ning hakkab Kallasega karmilt kurjustama. Kahtlemata on tegemist teemaga, mille avamist reformierakondlase poolt ei osatud ette ennustada.

Reform ja Kesk Jõksi vastu huvi ei tunne

ERR-i ajakirjanik Aleksander Krjukov kirjutas 9. juunil ERR-i uudisteportaalil Reformierakonna ja Keskerakonna riigikogulaste soovimatusest kohtuda presidendikandidaadiks pürgiva Allar Jõksiga huvi puudumise tõttu. „Riigikogu fraktsioonis palavat soovi Allar Jõksiga kohtumiseks ei ole seni täheldatud,“ ütles portaarile Martin Kukk (*pildil*) Reformierakonna fraktsioonist. Ta täiendas, et Allar Jõks on IRLi näoga kandidaat. „See ei ole etteheide. On ju ka kõigil teistel erakondadel oma kandidaadid, kes esinavad nende maailmavaadet ning väärtusi.“ Reformierakond on 15. juuniks kokku kutsunud kõigi parlamendifraktsioonide esindajad, et leida võimalikult suurt toetust omav kandidaadile. „Reformierakonna fraktsioon Jõksi kandidatuuri oma koosolekul eraldi arutanud ei ole,“ lisas Kukk veel.

Kadri Simsoni sõnul Keskfraktsioonis huvi Jõksi vastu puudub. „Kui ma hakkasin täpsemalt fraktsiooni liikmete huvi järgi pärima, siis see huvi oli enam kui leige. Ei ole mõtet seda kohtumist praegu teha. Me välista seda

millalgi hiljem, kui vajadus tekib,“ sõnas Simson ERR-ile.

SDE samuti Jõksiga kohtumist kokku leppinud ei ole, ent ei ole seda ka välistanud. „Lähapäevil meil seda plaani ei ole. Aga see võib ka tulla. Oleme kohtunud nendega, kellega fraktsiooni liikmed on arvanud, et võiks kohtuda, ju siis Allar Jõksi kohta teatakse kõike ja ei soovita kohtuda,“ ütles ERR-le sotside fraktsiooni aseesimees Kalvi Kõva. Ka sotsid teevad täpsemad otsused sel nädalal.

IRL-i ametlik presidendikandidaat Jõks on seni kohtunud IRL-i, Vabaerakonna ja EKRE fraktsioonidega.

Kesknädal võttis appi matemaatika – kui oravad, tsentristid ja sotsid ei huvitu üksmeelselt Jõksist, siis tähendab see, et neil on hääled koos – Keski, Reformi ja SDE fraktsioonid annavad Riigikogus presidendikandidatuuri 71 häält (vaja vaid 68). Muidugi kui seal tagant ära ei kuku mõned jonnivad reformikad, tülitsevad keskid ja otsustusvõimetud sotsid.

HIIBUSE NÄDAL

Keskerakond juhhib võimsalt 28 protsendiga

Peavoolumeedia nutab IRL-i ja SDE suure languse pärast

Erakondade populaarsuse edetabelit juhhib üha võimsamalt Keskerakond, kelle toetus kasvas võrreldes maikuuga tervelt viie protsendi võrra, 23 protsendilt 28-le.

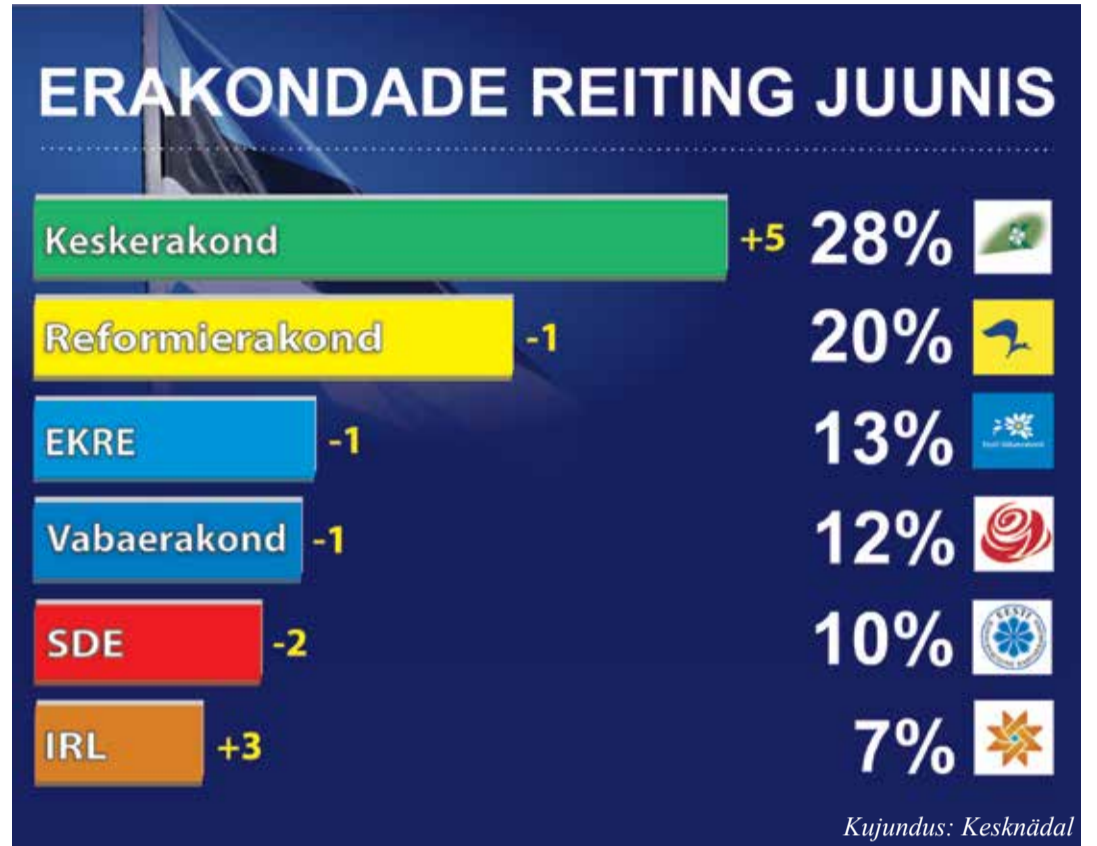
„Kui Isamaa ja Res Publica Lii-du (IRL) varem valimiskünnise alla kukunud toetus pöördus juunis tõusule, siis sotsiaaldemokraatide toetus langes viimaste aastate madalaimale tasemele 10 protsendi peale,“ kirjutab Delfi 9. juunil. Tegemist on seekord Turu-uuringute AS-i küsitlusega.

keda juunis toetas 20 ja mais 21 protsenti vastanustest, kirjutab Delfi. Aga siin võib lisada, et valimistel natuke rohkem kui aasta tagasi oli Reformi toetus 27,7 protsenti. Seega on Reform samuti üsna kõvasti langenud. Keskerakonnal oli valimiste aegne toetus 24,8 %, mis tähendab, et tänaseks on Keskerakond tub-

tus peaaegu kahekordistatud. Keskerakonna peasekretär Oudekki Loone kommenteeris, et Keskerakonna toetuse kasv on seotud tähelepanu koondamisega olulistele küsimustele ning sotsiaaldemokraatide madalseis peegeldab nende nõrkust valitsuses.

„Keskerakonna poliitikuks on pidevalt meedia huviorbiidis. Meie tugevad inimesed teevad tugevat tööd igal pool, kohalikul tasandil, Riigikogus, ja ka presidendivalimiste küsimuses. Koalitsiooni suutmatus ühte sammu astuda aitab kaasa Keskerakonna aktiivsele tööle parlamendis. Haldusreformi ja ka nn „kahe tooli“ seaduse vastuvõtmine ei aita Eestit kuidagi regionaalpoliitiliselt edasi – Keskerakond julgus selle välja öelda. Positiivset fooni aitas Keskerakonnale luua ka Tallinna 2016. aasta esimene positiivne lisaelarve, mis näitab, et linna rahaasjad on korras ja pealinn tervikuna areneb jõudsalt.“

„Keskerakonna toetajaid koondasid samuti presidendivalimiste arutelud. Erinevate kandidaatide kohtumised üle Eesti on inimesed aktiivsemaks muutnud,

OUDEKKI LOONE: Tekkinud on nutune olukord, kus Reformierakonna diktaadi all pole sotsidel võimalik oma lubadusi ellu viia ning nad on pidanud paremerakondadega koalitsioonis olles liiga palju „kärnkonna neelama“.

Delfi meenutab, et aasta tagasi juunis läbi viidud uuringus olid sotsiaaldemokraadid 18 protsendiga populaarsuselt teine partei. Nüüd on nad langenud viiendaks ja edestavad veel ainult IRL-i, keda toetab 7 protsenti küsitlusest – siiski mitte enam neli protsenti nagu paar kuud tagasi. Keskerakonna järel teisel positsioonil on toetuse sisuliselt säilitanud Reformierakond,

listi kasvatanud. Kui keskerakondlased valitsuse moodustamise ajal SDE-d hoiatasid, et minnes paremkoalitsiooni kaotavad sotsid kogu oma näo, olles oravate puudlikes, siis täpselt nii see ongi tänaseks juhtunud.

Eriti pole muutunud EKRE (13) ja Vabaerakonna (12) toetus, mis tähendab, et EKRE on ikkagi suurte Keski ja Reformi järel kolmas partei – aastaga on toe-

pannes neid suve eel rohkem poliitikal tähelepanu pöörama,“ ütles Loone. „Keskerakond ei ole lasknud end kaasa haarata kõiksuguste sõja- ja konfliktihüsteeriatesse, mida püütakse meedias peateemaks mängida. Eesti inimesed tahavad kuulata debatti, kuidas viia majanduskasvule ning kuidas muuta ini-

meste elu paremaks, mitte aga seda, kui ohtlikus kohas meie riik asub,“ märkis Loone.

SDE kohta ütles Loone, et nende toetuse languse taga on suutmatus valitsuses midagi korda saata. „Tekkinud on nutune olukord, kus Reformierakonna diktaadi all pole sotsidel võimalik

oma lubadusi ellu viia ning nad on pidanud paremerakondadega koalitsioonis olles liiga palju „kärnkonna neelama“. Kahjuks on see pannud neid unustama, et vasakpoolse poliitika keskmes peavad olema majandusküsimused.“

Urmi Reinde

Kala hakkab mädanema peast...

Loen prokuratuuri kahtekümnet kaheksat toimikut ja ei saa jätta tegemata mõningaid omapoolseid tähelepanekuid.

EDGAR SAVISAAR

Kõigepealt tuletan meelde, et mind on kaheksa kuud linna ametist eemal hoiitud motiivil, et kaitsta mõningaid tunnustajaid minu mõjutuste eest. Lugesin toimikutest tunnustajate ütlusi ja üha enam kerkis küsimus – mitte ükski neist pole väitnud, et oleksin neid kuidagi mõjutanud mistahes otsuseid tegema. Keda siis kaitstakse? Kes on see tunnustaja, kelle pärast ma kaheksa kuud tööst eemal olen olnud? Kõik tunnustajad kiitavad, et nad võtsid vastu otsuseid iseseisvalt – arusaamatu, keda ja miks ma pean mõjutama?

Muide, ka riigi peaprokurör on kinnitanud, et ma pole teinud kellegi mõjutamiseks mingit katset.

Taas pean püstitama küsimuse, et kontrollitaks minu ametist kõrvaldamise põhjendatust. Tuleb välja, et kaheksa kuud on meile räigelt valetatud. Ühegi tunnustaja seletusest pole võimalik välja lugeda, et teda on mõjutatud üht või teist otsust tegema.

Öeldakse, et kala hakkab mädanema peast – kriminaalasi juba selle algusest.

Siit teine tähelepanek. Viis aastat tagasi, 7. jaanuaril 2011 – kaks kuud enne Riigikogu valimisi, kui IRL-il oli järjekordselt hirm, et Keskerakond ehk võidab valimised, püüti algatada kriminaalasi Šveitsi pangas oleva perefondi vastu. See on üldiselt vähem või

rohkem teada. Ka minule. Kahel korral on seda Šveitsi kohtus arutatud ega ole leitud mul mingit süüd seoses sellega. Ma ei teadnud aga ühte asjaolu sellest loost. Riigiprokurör Steven-Hristo Evestuse allkirjaga on samuti võetud ametlik seisukoht, et asja algatamiseks

Taas pean püstitama küsimuse, et kontrollitaks minu ametist kõrvaldamise põhjendatust. Tuleb välja, et kaheksa kuud on meile räigelt valetatud. Ühegi tunnustaja seletusest pole võimalik välja lugeda, et teda on mõjutatud üht või teist otsust tegema.

ei ole põhjust. Pole mingit tõendit, nagu oleks Šveitsi raha olnud kuritegeliku päritolu. Kategorilises vormis kirjutab Evestus, et kahtlustused on spekulatiivsed ja neid ei hakata uurima. Evestus viitab ka Lichtensteini prokuratuurist saadud andmetele, et rahapesu ega üldse kuriteo kahtlust ei esine.

Möödub kaks nädalat ja siis teatab KAPO asedirektor Erik Heldna, et ta on leidnud sobivalt rahale kuritegeliku päritolu. Ilmub välja legend vorstiputkadest. Kaks aastat varasemast sündmusest 2009. aastal.

Ma tahaksin küsida, mida Heldna nende kahe nädala jooksul välja selgitas? Mis viitab sellele, et Aleksander Kofkin oli vorstiputkade eest altkäemaksu andnud? Tavaliselt ei ole KAPO ilma reaalarajas jälitamiseta midagi uurinud ega avastanud. Nüüd järsku leiti laua taga istudes ja dokumentides sobrades seoseid aastate tagustest aegadest. See ei ole usutav. Arvan, et see lugu on mehaaniliselt tagantjärele kokku pandud. Otsiti suvaline sündmus, mis ajalisel oli kõige lähedasem ja Kofkiniga seotud. Jääb mulje, et Heldna otsis kiirustades ainet, et põhjendada menetluse alustamist. Paremate faktide puudumisel pidid vorstiputkad kõlbama, kuigi käsitus oli vale ja pärines aastate tagusest ajast. Heldnas oli justkui tekitanud kahtlust, et vorstiputkade konkursil oli 11-päevane tähtaeg, mis olevat liiga lühike, et kõik huvitatud isikud saaksid kandideerida. Heldna eksis. Konkursi dokumendid näitavad, et pakumiste tegemise tähtaeg oli kuu aega. Ma ei tea, kas Heldna eksis meelega või ei saanud ta lihtsatest dokumentidest aru. Tähelepanuväärne on ka see, et Heldna ei lisanud enda poolt saadetud kuriteoteatele ühtegi dokumenti, ta edastas enda väited pimesi uskumiseks.

Mis edasi juhtus?

Toonane peaprokurör Norman Aas võttis Heldna oletusi tõe pähe ja otsustas alustada kriminaalasi. Ka tema ei uurinud ühtegi dokumenti (muidu ta oleks ju sellest aru saanud, et Heldna eksis või eksitab teda), vaid uskuski Heldna väiteid pimesi. Küsimus jällegi, kas teadlikult?

Veel üks tähelepanek. Ma küsin, mitu kriminaalasi Eesti Vabariigi ajaloo on alustatud peaprokuröri määrusega? See näeb välja nii, nagu küsida, mitu detailplaneeringut on linnaape Savisaar ise algatanud? Selles on ametnikud olid algatamisest keeldunud ja siis pidi Norman Aas enda kanda võtma vastutuse asja algatamise eest. Keegi teine seda ei tahtnud teha. Ei leitud kedagi, kes oleks soovunud sinna oma templi alla lüüa. Lõpuks tegi seda Aas isiklikult. Tavaliselt lahendavad kuriteo teateid riigiprokurörid ja kaebusi prokuratuuri järelevalveosakond. Küsin veel kord, mitu kriminaalasi peaprokurör Eesti ajaloo on oma määrusega algatanud? Ametnikud ei olnud nõus algatama, järelikult oli sellega probleeme. Isegi peaprokuröri määruse vorm on selle juures tavatu. Otsust pole tehtud ühegi selleks ettenähtud menetluse raames. Lihtsalt peaprokurör on nii otsustanud. Kohe pärast asja algatamist saadeti õigusabi taotlus Šveitsi. Seal vastati, et kahtlustus on liiga üldisõnaline ja

nad ei saa aru, mida õieti tahetakse. Ja juhiti tähelepanu, et läänemaailmas nimetatakse sellist uurimisviisi „kalastamiseks“, kus kellelegi püütakse süüdistust külge kleepida, kuigi tõendeid ei ole.

Viis aastat hiljem, samal päeval kui KAPO ründas Hundisilma talu ja Tallinna Linnavalitsust, tuli prokuratuurist veel üks tähelepanek, mis näitab tege-

Jääb mulje, et Heldna otsis kiirustades ainet, et põhjendada menetluse alustamist. Paremate faktide puudumisel pidid vorstiputkad kõlbama.

likku olukorda. Riigiprokurör Laura Vaik oma märkustes peaprokurör Lavly Perlingu kirjale lükkas ümber kõik selle, mida viimane soovis avalikkusele öelda. Lühidalt öeldes lükkab Vaik ümber väite, nagu oleks mõningaid ärimehi eelistatud või soodustatud. Vaik näitab, et keegi ei olnud midagi soodsamalt saanud ja kedagi ei olnud ka kellelegi eelistatud. Eksikombel sattus aga see kiri „Lextali“ advokaadibüroo postkasti, mida noor riigiprokurör polnud kindlasti soovinud.

KAPO on tänaseks jäänud oma oletuste lõksu, proksi seis on mõnevõrra parem. Aga ka nende vaimusilma ees pidi Keskerakonna novembrikongress jääma minu viimaseks.

Eksisid, aga seda ikka juhtub.

Toim: Loe ka Virgo Kruve kirja lk 7

Mina ei ole poliitikas isikliku kasu pärast

Edgar Savisaare kõnest Keskerakonna presidendi-volikogul

Kõigepealt ma tahaksin teid tänada. Kõige selle eest, mida oleme koos teinud. Iga võitluse eest, mida oleme koos võidelnud. Selle eest, et te olete ärgitanud mind presidendivalimistest osa võtma – et keskerakondlike vaadete eest seista ka nendel valimistel.

Eesti Vabariigi president ei peaks olema rahva ees ega taga, rahva poole näoga või seljaga, president peab olema rahva hulgas. Vabariigi presidendi ülesanne ei ole käia vaid järjekordsel digikonverentsil Eesti kuvandit kiitmas. Vabariigi President peab jälgima, et Eesti parlament võtaks vastu ainult neid seadusi, millel on rahva enamuse poolehoid. Vabariigi President ei pea rahvale õiget moraali õpetama, Vabariigi President peab meie kaaslastele Euroopas meelde tuletama, et see on iga riigi suveräänne otsus, keda selle riigi liikmeks vastu võetakse. Muide, Vabariigi President peaks eelkõige seisma selle eest, et need inimesed, kes on siin riigis aastakümneid elanud ja kunagi Eesti põhiseaduse poolt hääletasid, ka kodakondsuse saaksid. Eesti maksusüsteem toetab täna Rootsi panku. Eesti välispoliitika toetab täna USA vabariiklaste maailmavallutuslikke plaane. Eesti rahanduspoliitikat teeb täna Euroopa komisjon. Aga kes Eesti elanike eest seisab? Kes mõtleb sellele, et täna Eestis sündivad lapsed elaksid paremini, õnne-

likumalt ja kauem kui meie? Kes astub samme selleks, et relvad Euroopas vaikiks? Teate, ma ei kavatse Kadriorgu saamise nimel ajada ühte juttu ja siis teha täpselt vastupidi. Olen juba öelnud, et ma pole ühegi poliitilise ameti nimel olnud nõus seda tegema. Ma ei ole poliitikas isikliku kasu pärast. Ma ei taotle positsioone, et klantsajakirjade kaantel rohkem särada. Ma olen siin sellepärast, et ma tunnen vastutust Eesti tuleviku eest. President peab sekkuma sisepoliitikasse, ja Eesti poliitika vajab keskerakondlikku maailmavaadet. Vajame mõteteviisi, kus kedagi ei jäeta maha. Ilma meieta võiks Eesti tulevik olla väga tume. Nagu üks mu eelkäija kunagi, saan ma teile täna lubada peamiselt higi, verd ja pisaraid. Aga ma saan lubada, et need on seda väärt. Ma saan lubada, et täna tasub võidelda. Toeta mind presidendikandidaadina ja sa annad toetuse võitlusele ja võidule. Sa annad võimaluse Keskerakonnale!

Toetan presidendi otsevalimist!

Mailis Repsi kandidaadikõnest

Täna on meil võimalus taaskord teha ajalugu. Nagu viimasel ajal kombeks, jälgib meie tegemisi kogu Eestimaa. Meie sõnum on lihtne ja selge – ilma Keskerakonnata presidenti ei valita!

Oleme Eestimaa suurim partei ning on loomulik, et meie riigis leidub inimesi, kes suudavad kanda presidendi vastutuslikast rolli. Täna otsustame ühiselt, kes läheb erakonna eest võitlustule Riigikogus ja vajadusel valimiskogus. Riigipea peab olema välispoliitiliselt kogunud, kuid sellest tähtsam on tema sisepoliitiline mõju ja autoriteet. President on midagi enam, kui vaid ülem-välisminister. Ta peab suutma kõnetada kõiki siinseid kogukondi ja rahvusi. Vabariigi President on vastavalt põhiseadusele Eesti riigipea. Seetõttu oleme aastaid seisnud selle eest, et Eesti inimesed saaksid võimaluse presidenti otse valida. Eesti ei vaja riigipead, kes lepatakse kokku erakondade tagatubades ning kellega rahvas samastuda ei suuda. Ma ei tea, miks paljud Eesti poliitikud kardavad rahva arvamust küsida, kuid mina seda ei pelga. Luban presidendiks saada algatada põhiseaduse muutmise, et anda Eesti rahvale presidendi otsevalimise õigus. Sel juhul saaks juba viie aasta pärast inimesed otse presidenti valida. Mul on olnud au seista teiega õlg-õla kõrval juba viimased 18 aastat. Ühes erakonnaga oleme arenenud meie kõik, sealhulgas mina. Teie teate mind ennekõike kui pikaaegset riigikogulast, Keskerakonna juhatuse liiget, erakonna välis- ja poliitsekretäri ning kahekordset haridusministrit. Viimaste aastate jooksul on mul korduvalt olnud austav kohustus koostada erakonna erinevaid programme ning valimisplatvorme. Keerulis-

tel hetkedel olen aga tihti olnud usaldusisikuks, kelle poole mure või palvega pööratakse. Need kogemused on mind arendanud ja karastanud. Kahjuks on Eestis väga palju kõrvaltehtud inimesi, kellega lihtsalt ei tegeleta. Samuti on Eestis üha süvenev ääremasustamine ja väljaränne. See on koht, kus president peab sekkuma ja olema muudatuse eestvedaja. Keskerakonna tugevus on aastakümneid olnud erinevate kogukondade kõnetamine ja me peame seda veelgi jõulisemalt tegema. Suve lõpus valitav president peab andma endast kõik, et lõpetada pidev vaenu ja sõjahüsteeria külvamine. Meie huvides on ühtehoidev riik ning head ja konstruktiivsed suhted kõigi naabrite, sealhulgas Venemaaga. Pideva vaenamise ja hirmutamise asemel tuleb meil õppida võrdset tasandil suhtlema. Tänapäevane koalitsioon ei suuda üldse mitte milleski kokku leppida. Selle asemel näeme pidevalt Exceli tabelitele tuginevaid arvutusi ja reforme, millega soovitakse raha kokku hoida, kuid tegelekult suretatakse elu maal. Riigiasutused kaovad maapiirkondadest, koole suletakse, omavalitsusi sundliidetakse. Inimesed on väsinud ja pettunud reformierakondlikus poliitikas. Terve põlvkond on kasvanud üles Reformierakonna valitsusajal. Saades Eesti Vabariigi presidendiks, kavatsen moodustada erinevate valdkondade ekspertkogud, mis aitavad kavandada Eestile parima võimaliku pikajärgelise arengu. Soovin teid kõiki kaasata!

Eesti Vabariik vajab majanduspresidenti

Kes pikka juttu ei viitsi lugeda, siis lühikokkuvõte.

Esiteks. Noortel on nendest valimistest pigem ükskõik. Me oleme kogu täiskasvanud elu elanud riigis, kus on võimul üks erakond. Kui tõsiselt nõukogude ajal valimisi võeti ja kuivõrd usuti, et nende tulemusel midagi muutub?

Teiseks. Presidendi tähelepanu keskpunktis peab olema majandus. Kui me samas tempos jätkame, jõuame Soomele järgi aastaks 2070. Kui teeme õigeid asju, elab Eesti inimene sama hästi kui soomlased juba 2025.

Kolmandaks. Välistame ainult Välisministeeriumi taustaga inimesed. Diplomaadid ei tea rahast midagi. Pigem tuleks presidenti otsida endiste pea-, majandus- ja rahandusministrite hulgast.

RAIMOND KALJULAI
Põhja-Tallinna linnaosa vanem

Prantsusmaal ei ole tanklates kütust. Prantsusmaal käib parasjagu võitlus tööliserahva ja valitsuse vahel. Asja tuum on midagi sarnast meie töölepingu seaduse muudatustega vahetult majanduskriisi alguses. Suured laevad pööravad aeglasemalt. Prantsusmaa on jõudnud tõdemuseni, et tööturu paindlikkust peaks suurendama. Lihtsalt see ei lähe. Protestiaktiioonid laienevad. Blokeeritud naftatöötlemistehaste ja tööseisakute tõttu on häiritud kütuse tarned. Paljud tanklad on suletud, kütust lihtsalt ei ole. Kehtestatud on meie talongiaega meenutavad piirangud. Tankida saab kõige enam 25 euro eest. Keelatud on kaminatrid.

Ametiisikud algul kinnitasid, et kütust jätkub ja riigil ei ole mingit põhjust strateegiliste reservide kasutusele võtmiseks. Siis aga teatati juba reservide kasutusele võtmisest. Pariisis levivad kuulused, et varsti võivad tulla tõrked nt pealinna toidupoodide varustamisel. Liiga lihtne oleks rääkida sellest, et prantslased võitlevad pikade lõunapauside ja 35-tunnise tööajaga eest.

Kui valitsusel on õigus ja ülereguleerimine pidurdab majanduskasvu, siis küsimus on selles, mida eelistada – suuremat stabiilsust ja väiksemat kasvu või väiksemat kindlustunnet paremate kasvuväljavaadete? Varblast peos või tuvi katusel? Prantsuse presidendil ei ole muidugi lootustki selles vaidluses jääda kõrvaltvaatajaks ja selgitada, et riigipea roll on kitsalt riigi esindamine rahvusvahelisele areenil. Selline privileeg on ainult selge tööjao- tusega riikides nagu Eesti, kus riigi majandusajadega tegeleb valitsus. President – kui ta üldse majandusajadega tegeleb, siis enda isiklike majandusajadega, talu arendamisega.

Pensionid

Teiste meie konverentsi* esi- nejade vanus on 35 pluss, minul ainsana 35 miinus. Seetõttu võtsin endale õiguse rääkida pigem nooremajanduse Eesti

inimeste nimel. Muidugi. Mitte kõigi. Ma tulen linnaosast, kuhu on koondunud suur hulk Eesti loomeettevõttest. Ma ise olen viimased 10 aastat olnud turundus- ja reklaamiäris. Ei kipu teadjameheks kõigi noorte suhtumise ja hoiakute küsimuses.

Kui rääkida uue põlvkonna ettevõtjatest, siis olen naljaga pooleks öelnud, et suurim oht SKP kasvule pikas perspektiivis on see, et keegi ei taha enam olla rikas. Kõik tahavad mõnusalt ära elada. Raha, jah, aga mitte olla järgmine Annus või Sõdurmaa. Paljud noorema põlvkonna ettevõtjad otsivad teadlikult tasakaalupunkti isikliku heaolu, oma kogukonna heaolu ja ökoloogiliselt vastutustundliku ja jätkusuutliku ettevõtluse vahel – ning see kujundab ka nende väärtused ja hoiakud poliitikas. See põlvkond tabub, et riigilt ei ole palju oodata. Sellist riiklikku pensionikindlustust, nagu on täna meie vanavanematel ja vanematel, meile ei jätku. Hoiatatakse, meie pensionisüsteem kukub kohe kokku. Võib-olla ongi parem, sest praegune süsteem jätab kolmandiku vanuritest otsesse vaesusesse. Ülejäänud 2/3 ei ela just palju paremini.

Aga selle võrra, kuidas ootused riigile on väiksemad, tahetakse muidugi, et riik hoiaks end eemale sellest, mis ei ole riigi asi.

Valimised. EV nagu ENSV

Mis puudutab konkreetselt presidendi valimisi, siis raske on uskuda, et see läheb minu põlvkonnale üldse eriliselt korda. Võimalik, et valimised üldse lähevad üha vähem korda. Kui nii mõelda, siis järgmistel valimistel esmakordselt valimiskasti juurde astuv 16-17-aastane on üles kasvanud riigis, mida on katkematult juhtinud üks erakond. Kui räägime kogu valijaskonnast vanuses alla 35 eluaasta, siis kogu nende täiskasvanud elu. Täpselt nagu nende vanemate nooruses.

Kui tõsiselt nõukogude ajal valimisi võeti ja kuivõrd usuti, et nende tulemusel midagi muutub? Kas siis maksab siis nii väga tuure üles võtta nende valimiste pärast? Eriti presidendi valimiste pärast?

Soomele järele

Tuleme majanduse juurde. Arvake ära, kaua läheb Eestil aega, et praeguse kasvutempo juures Soome kinni püüda? 2015. aasta majandustulemuste jätkumisel nii meil kui meie põhjanaabrite juures (majanduskasv meil

NOOREMA PÕLVKONNA ESISEL KONVERENTSIL AINUS ESINEJA, KES VÕTSIN ENDALE ÕIGUSE RÄÄKIDA PÕLVKONNAST. RAIMOND KALJULAI ÜLES: „MIS PÕLVKONNAST VÕI TUVI KATUSEL?“

1,1%, Soomes 0,4%) läheb 55 aastat, et Eesti SKT ühe elaniku kohta võrdsustuks Soome SKT-ga ühe elaniku kohta.

See on muidugi absurdne prognoos, mis eeldab, et meie elanikkonna arv ei muutu, muud asjaolud ei muutu, aga ikkagi – kas Eesti rahvas on valmis ootama aastani 2070, et elada sama hästi kui Soomes? Järelikult ei tohi meid majanduse praegune kasvutempo rahuldada ja me peame otsima aktiivselt võimalusi selle kiirendamiseks. Uskuge mind, see on võimalik. Eestil on võimalik teha kasvu olukorras, kus Euroopa on küllili ja oigab. Ka Eesti IT sektor kasvab kriisi ajal ja kasvab edasi. Probleem on selles, et Eesti on riik, mis ei usu, et ta võiks olla rikas. Ja presidendi ülesanne on see usk taastada. Muidugi, lolli valitsusega on kasvu teha keerulisem. Kuid päris paljud Eesti ettevõtted

ndus/rahandustaustaga

elasid üle isegi Juhan Partsi nii majandusministri kui peaminist-rina. Kõik on võimalik. Kui Soome jätkab kidumist, meie aga ületaksime 5-prot-sendilise kasvu piiri, siis läheb meil ainult üheksa aastat, et Soome kinni püüda. Aastaks 2025 oleks meie elatustase-med võrdsed – peaaegu täpselt praegu valitava presidendi teise ametiaja lõpuks.

OÜ-tamise lõpp

Päris selge on see, et glob-aliseerumine ja tehnoloogia areng on väga kiiresti muutnud lääneriikide majanduste struk-tuuri. Märksa kiiremini, kui riikide ja rahvusvaheline mak-su- ja tööõigus on jõudnud kaasa tulla ja kohaneda. Meie käibemaksuseaduse kir-jutajad ei oleks osanud uneski näha, et tulevikus saab ettevõtte luua mõnekümne minutiga, siis

duse ja tööõiguse leiutamine, mis sobiks tänase ja homse ma-jandusega.

Ja mõelge, milline ressurs mak-suametnikke meil vabaneks, kui OÜ-tamiseks kaoks vajadus. Täna on meil 1,3 miljoni Eesti inimese kohta 500 maksukont-rolõri. 1,3 miljardi hiinlase kohta täpselt üks EAS-i eks-pordinõunik. Pole ime, et me ei saa kuidagi oma eksporti käima. Maksuamet teatas hiljuti, et on OÜ-tamist vähendanud 800 000 euro võrra. Mis hinnaga?

Ja ärge tulge mulle rääkima, et presidendil ei ole hoobasid ma-janduspoliitika mõjutamiseks. Arnold Rüütel väidetavalt ainu-sikuliselt viis Eesti maarahva Euroopa Liitu ja seda kõigest ühe ametiajaga.

Suuri asju teevad suured inime-sed. Mitte amet. Aastaks 2025 Soomele järgi jõuda on piisavalt ahvatlev ees-märk tegusale presidendile.

Uber on parem kui takso

Kui juba ma-jandusjutuks läks, siis rää-gime ka jaga-mismajandu-sest, mis sea-duse kujul jõuab lõpuks ka presiden-di lauale. Ma ainult ei tea, kas selle presidendi või juba järgmise. Ve e n d u s i n Prantsusmaal taas kord, et jagamisma-jandus toimib. Uberiga Parii-si kesklinnast lennujaama maksab umbes 45 eurot.

Puhas auto, võtab hotelli eest peale, paneb terminali ees maha. Sama raha eest saab ka transfeeri tellida, mis sõidab kulunud minibussiga läbi 5–6 hotelli, võtab igalt poolt 1–2 inimest peale, kuni lõpuks võtab suuna lennujaama. Reguleeritud teenus on aeg-lasem, ebamugavam ja kallim. Maksma peab sularahas ja tagasi ei ole juhil sulle midagi anda. Taksoteenuse puhul räägitakse, et see on reguleeritud ja tur-valisem. Lubage naerda.

Uberiga kõikjal maailmas sõites ei ole ma kunagi pidanud mõtle-ma, kas ma saan hinnaga petta, kas juht sõidab sihtpunkti rin-giga. Taksoga sõites on see igal pool teema.

Kui reguleeritud taksoteenus toimiks väga hästi, siis ei peaks MUPO tegema Tallinnas mingeid reide. Aga aastakümneid käivad mingid reidid. Mina ütlen: las tulevad Uber ja teised ja võtavad selle turu ära. Takso-

juhid pääsevad ka lõpuks ikkest ja on ise enda aja peremehed.

Ja turvalisus. Kui inimesele on antud juhuluba, siis on juba ka kindlaks tehtud, et ta on omandanud vajalikud oskused nii enda kui oma vanaema kui võhivõõraste turvaliseks toi-metamiseks punktist A punkti B. Mida siin veel reguleerida?

Sallivus

Jõuan viimase teemani, mida ma tahan väga vähe puudutada, ja see on sallivus.

Esiteks, kahjuks ei olnud kogu pagulaste teemalise debati juu-res Eesti riigi juhtide seas üht-tegi inimest, kes oleks suutnud säilitada kaine mõistuse ja jääda rahulikuks. Nagu nüüd öeldakse, küllap läks „adrekas lakke“ ja kohe hakati tulistama. See oma-korda ajas vastasseisu erakord-selt teravaks. Ja terav ta püsib. Teine selgelt rumal käik oli see, et neelati alla EKRE sõõt ja pagulasküsimus seoti kooselu-seadusega. Nende asjade vahel ei ole vähimatki seost. Ühel pool sõjapõgenikud Süüriast, teisel pool kes kellega käest kinni käib.

Tagajärg on see, et president Il-ves lahkub ja uus president saab päranduseks keerulise ülesande – leida üles selline joon, mida mõõda minnes suudetaks ühis-konda taas liita ja pinged maha võtta. See ei ole enam lihtne.

EV vajab majandus- ja rahandustaustaga presidenti

Kõigest ülalöeldust tulenevalt võtan kokku enda nägemuse sellest, millist presidenti Eesti vajab.

Ilvese ja nüüd Marina Kaljurana puhul tuuakse peamiselt välja nende välispoliitiline kogemus. Arvestades, et riik vajab eeskätt majanduslikku restarti, siis mina otsiks presidenti pigem endiste majandus-, rahandus- ja peaministrite seast. President Il-vesele pidi meelde tuletama, et presidendi vastuvõtule võiks ka ettevõtjaid kutsuda.

Teiseks tuleks eelistada kedagi, kellel on mõistlik, avatud ja tänapäevane suhtumine maailma asjadesse, riigi ja üksikisiku va-hekorda jne. Kolmandaks, kinnitagem sel korral ametisse terve närvika-vaga inimene. Maailm on niigi hüsteeriline, veel üks hüsteerik Kadriorus ei sisenda Eesti ini-mestele kindlustunnet, et kap-tenisillal tehakse mõistlikke otsuseid.

**Raimond Kaljulaid esitas eeltoodud mõtted MTÜ Ausad Valimised ja Keskerakonna korraldatud konverentsil „Millist presidenti Eesti vajab?“ 30. mail Rahvarinde muuseumis, kus esinesid Kaur Kender, Yana Toom, Edgar Savisaar ja Jakko Väli. Jakko Väli ettekande avaldab järgmine Kesknädal.*

Austatud jurist Allar Jõks eksis presidendirallile

Kogu lugupidamise juures ei saa seekord Allar Jõksiga üldse nõus-tuda, kuna ta on enesekriitikata võtnud omaks ajupesu mõjud ja usub naiivselt propagandat sellest, et homoseadusega kaitstakse vähemuse huve. Kahjuks on see absoluutselt vale arusaam ning tipp-jurist lihtsalt ei taju seekord tegelikkust.

ERIK MÄE

Vahendan DELFI uudist. Kooseluseaduse küsimuses Jõks rahvahääletust mõeldavaks ei pidanud: „Põhiseadus ei võimalda panna rah-vahääletusele küsimust, mis oleks iseenesest põhiseadusega vastuolus. Ei saa panna rah-vahääletusele küsimust, kas vähemuste õiguseid kaitsta“.

Seksuaalne anarhia

Antud juhul haritud jurist lihtsalt tõlgendab põhiseadust ja toimuvat ekslikult. Vähemuste õiguste tegeliku teema korral peaks Jõksi üt-lusega nõustuma, aga praegu pole tegu üldse sellega. Tegu on täiesti uue ja unikaalse olukor-raga Eesti ja Euroopa ajaloos – uue paradigmaga ehk kultuuri revolutsiooniga, kus homode kaitse jõhkralt valeliku sildi all juurutab võimul olev kuritegelik klikk alatute välismõjude tellimisel võõrideoloogiat, mille sisuks on kontrollimatu subjektivism ja seksuaalne anarhia, kus tradit-sioonilised ja kõlbelised väärtused hävitatakse ning asendatakse loomuvastase vägivallega tra-ditsioone austavate inimeste vastu (perekon-na naeruvääristamine, nn vihakõne seadustamine, oponentide alatu laimamine, loodusseaduste pilamine sugude kaotamise sildi all jm. hullu-meelsused).

Karistada eetiliste tõekspidamiste eest?

Läänes on juba trahvitud inimesi, kes kaitsevad oma normaalseid eetilisi tõekspidamisi. Peagi on sama siin. Enamusele eestimaalastest just meie kultuuriruumis see üldse ei sobi. Seega ei ole võimul oleval klikil mingit moraalselt õi-gust juurutada vägivaldselt vastuvõetamatut ja tülgastavat „kultuuri“ ning selle taustal laimata ühiskonna enamust. Läbi aegade on tõusnud perioodiliselt esile veidriku liikumisi – hipid, seksuaalrevolutsionäärid, punkarid, Hiinas kul-tuuri revolutsionäärid jne.

Täpselt samas vaimus võib aktsepteerida ka LGBT inimeste tegevust seal, kus neid esineb. See poleks probleem. Probleem on esile tõusnud õhtumaades, s.h. Eesti ühiskonnas, kus normaal-sel traditsioone ja oma perekultuuri austavatele inimestele on põlastava väljakutse esitanud ho-moliikumine ja saanud riigivõimult ja selle sa-barakkudelt absoluutse toe rahva mõnitamiseks.

Just siin Allar Jõks kahjuks eksibki – aru saama-ta, et ka rahval on õigus esitada ja kaitsta oma seisukohti (mitte ainult üks kord nelja aasta jooksul), eriti siis, kui kuritegelikuks pööranud valitsus upitab ühiskonna enamuse tahtest kõrge-male endale meelepärase jõugu erahuvid, kes on ükskõik mis põhjusel asunud hävitama selle rahva väärtusi ja turvatunnet.

Riigivõim peab vältima lõhestamist

Riigivõimu tarkus ja ülesanne peab seisnema selles, et otsida kompromisse ja demokraatlikke lahendusi, et vältida lõhestamist ja kokkupõrkeid, mitte neid õhutama. Praegu teeb just väheharitud ja vastutusvõimetu võimuladvik kõik, et suhted ühiskonnas teravneksid ja selle taustal otsitakse paaniliselt meetmeid karistuste rakendamiseks, ehk kultuuri revolutsiooniga, kus konjunktuurseid ju-riste kaasa repressioonidele. Tüüpiline stalinism.

Riigi majanduslik juhtimine on ripakil ja järjest sagenevate prohmakate eest ei vastuta keegi. Ainuke õnn ja rõõm on Savisaare kottimine ja vananeva mehe peal inimkatsete teostamine. Kuhu me küll liigume, kas katus on täielikult ära sõitnud? Teades, kuidas ühiskond toimib ja reageerib, ei ole raske ennustada tulevikku. Alati on piisavalt palju „ellujääjaid“, konformis-te, ükskõikseid, argpükse ja pugejaid. Korralik ajuloputus toob need kähku võimu poolele kas hirmust või alatusest ja seega töötab aeg ajupesu tingimustes võimuloleva kliki kasuks.

Mitte euroopalikud väärtused, vaid madalad instinktid

Madalatel instinktidel põhinevad „euroopalikud“ väärtused hakkavad jõhkralt domineerima ja tra-ditsioonilise kultuuri pooldajad, kes ühtlasi on ka islamikultuuri suhtes ettevaatlikud, satuvad korraga kahe pealetungi ohvriks. Kui rängalt siis lõhestub meie ühiskond ja kui teravaks muutub vastasseis, on raske hinnata, aga konfliktideta me ei pääse.

Naeruväärne on see, et islam ei halasta ka lode-vale Euroopa kultu-multile, mis hävitatakse varem või hiljem. Seega terendab mõõdukas kauguses ka „kultuuri revolutsiooni“ lõpp. Vaat nii lühinägelik on praeguse võimu hullu-meelne käitumine ja kätt ette panna saame ainult sellega, et sotse ja reformareid mitte kuhugi ei vali.

NDAJA: Raimond Kaljulaid ütleb, et tema on kelle vanus on vähem kui 35 aastat. „Seetõttu pigem noorem poolsete Eesti inimeste nimel,“ puudutab konkreetset presidendi valimisi, siis inu põlvkonnale üldse erilisel korda. “

teha avaldus käibemaksuko-huslaseks saamiseks ja juba paari päeva pärast küsida riigilt tagasi sisendkäibemaksu. Ja et seda hakkavad tegema tuhanded inimesed, kelle tehtavate tehingute sisuliseks kontrolliks ei jätku riigil mitte kunagi aega. Lihtne näide on firmaautod. Seadus ja maksuamet üritav ad endiselt eristada erasõite ja ametisõite, aga see on või-matu. Enamik töövahendeid ongi segakasutuses. Ettevõtete arvutitest käiakse Facebookis. Ettevõtte arvel olevatelt telefo-nidelt helistatakse emale. Kas hakkame seda ka reguleerima? Viime sisse telefonipäevikud ja arvutipäevikud?

Loomemajanduses tegutseb enam-ik inimesi täna läbi OÜ-de, sest nii on soodsam ja lihtsam. Eesti suur võimalus teha midagi märgatavat ja huvitavat võiks vabalt olla sellise maksukorral-

Jõksi luukeredest

Puudutaksin pisut presidendiva-limiste teemat. Üks presidendikandidaatidest – Allar Jõks (*pildil*) – suvatses telierikraanil väita, et tal luukeresid kapis ei ole.

Arvan siiski, et on. Seda tema kohtunikkarjääri ajast. Nimelt oli tema Lääne maakohu kohtuni-kuna omaaegse Lääne-Eesti panga pankrotiprotsessi menetleja. Üks mulle hästi tuttav inimene oli seal panga väikeaktsionäride esindaja ja tulivihane selle peale, kuidas Jõks nad suurvõlalausaldajate ka-suks elimineeris. Kas ja kuidas seeris välja, vajaks vajadusel täpsemat uuri-mist, s.h. kohtutoimikuga arhiivis tutvumist ja tollaegsete väikeaktsionäride ülesotsimist.

Igatahes Vikipeedia andmebaas kirjutab Jõksi karjääri käsitledes nii:

**Aastatel 1991 – 1995 töötas Lääne Maakoh-tus kohtuniku ja kohtu esimehena.*

**Aastatel 1995 – 2001 Tallinna Ringkonnakohtu kohtunikuna, samal ajal oli ta ka Eesti Kohtunike Ühingu esimees. *Aastal 2001 nimetati ta president Lennart Meri ettepanekul õiguskantsleriks.*

Siit on kenasti näha traageliidid nii tema edutamisel maakohu esime-heks, Ringkonnakohtu liikmeks kui ka õiguskantsleriks (täpselt nii nagu Meri edutas Partsi riigikontrolõriks, siis parteijuhiks ja edasi sai ta peaministriks selle eest, et Parts puk-seeris välja Eesti Demokraatliku Tööpartei (nn Väljase partei) Kentmanni tänava majast, et see partei kaotaks oma ausa rahastusallika ja sureks. Sarnase intriigi järele lõhnab ka kogu Jõksi upi-tamise kampaania.

T.U., Kesknädala lugeja
(autor toimetusele teada)

TTV TALLINNA TV

20. – 26. juuni 2016

ESMASPÄEV, 20.06.2016

07:30 Info TV
08:00 Nädal +*
08:30 Keskkonnapäev
09:00 Kultuurimeeter*
09:30 Stiilistuudio (2015)*
10:00 Taevariik UFOdega 4/11*
10:30 Nädal +*
11:00 Dickensi maailm (BBC, 2015) 6/13*
11:45 Multifilm. Romeo ja Julia Sunduümike traagika*
13:15 ReklaamiTV
14:00 Draamaseriaal. Armastuse mõrkjas mekk 16/193
15:55 Draamaseriaal. Armastuse mõrkjas mekk 17/193
16:40 TeTeVeke lastele
18:00 TÄNA. Uudised
18:10 Draamaseriaal. Veresidemed 155/322
19:00 TÄNA. Lühiuudised
19:02 Ühistegevuse pooltund
19:30 Terve tervis
20:00 TÄNA. Uudised
20:20 Suvemiks
21:00 Täna maailmas
21:20 Räägivad
22:00 TÄNA. Uudised
22:10 Itaalia miniseriaal. Teine elu 1/6
23:50 Terve tervis*
00:20 TÄNA. Uudised*
00:40 Suvemiks*
01:20 Täna maailmas*
01:35 ReklaamiTV

TEISIPÄEV, 21.06.2016

07:30 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:20 Suvemiks*
09:00 Draamaseriaal. Veresidemed 155/322*
09:50 Terve tervis*
10:20 TÄNA. Uudised*
10:30 Ühistegevuse pooltund*
11:00 Improviseeritud portreed*
11:30 Itaalia miniseriaal. Teine elu 1/6*
13:10 ReklaamiTV
16:00 Draamaseriaal. Armastuse mõrkjas mekk 18/193
16:45 Draamaseriaal. Armastuse mõrkjas mekk 19/193
17:00 Terve tervis*
17:30 TeTeVeke lastele
18:00 TÄNA. Uudised
18:10 Draamaseriaal. Veresidemed 156/322
19:00 TÄNA. Lühiuudised
19:02 Kultuurinädal pealinnas
19:30 Ars longior. Sinu kuus kunstiteost 5/6 (2014)
20:00 TÄNA. Uudised
20:20 Suvemiks
21:00 Täna maailmas
21:20 Mõtteid taas
21:50 Poolkuu Igor Gräziniga
22:20 TÄNA. Uudised
22:30 Särav täht (Suurbritannia, Austraalia, Prantsusmaa, 2009)
00:25 TÄNA. Uudised*
00:45 Suvemiks*
01:25 Täna maailmas*
01:40 ReklaamiTV

KOLMAPÄEV, 22.06.2016

07:30 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:20 Suvemiks*
09:00 Draamaseriaal. Veresidemed 156/322*
09:50 Ars longior. Sinu kuus kunstiteost 5/6 (2014)*
10:20 TÄNA. Uudised*
10:30 Kultuurinädal pealinnas*
11:00 Mõtteid taas*
11:30 Poolkuu Igor Gräziniga*
12:00 OTSE: LV Pressikonverents
12:30 Vintskapist sokli 2/8*
13:00 Seiklus algab raamatust*
13:30 ReklaamiTV
16:10 Draamaseriaal. Armastuse mõrkjas mekk 20/193
17:00 LV Pressikonverents*
17:30 TeTeVeke lastele
18:00 TÄNA. Uudised
18:10 Draamaseriaal. Veresidemed 157/322
19:00 TÄNA. Lühiuudised
19:02 Jaan Poska 150. Mõtteid ja meenutusi 4/6
19:30 HeadRead 2015. Pajatajad
20:00 TÄNA. Uudised
20:20 Suvemiks
21:00 Täna maailmas
21:20 Dokumentaalfilm. Täiuslikud tormid 1/6
22:05 TÄNA. Uudised
22:15 Itaalia miniseriaal. Kuninga jaht - narkorühm 4/6
00:05 Kultuurinädal pealinnas*
00:35 TÄNA. Uudised*
00:55 Suvemiks*
01:35 Täna maailmas*
01:50 ReklaamiTV

NELJAPÄEV, 23.06.2016

07:30 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:20 Suvemiks*
09:00 Draamaseriaal. Veresidemed 157/322*
09:50 LV Pressikonverents*
10:20 TÄNA. Uudised*
10:30 Jaan Poska 150. Mõtteid ja meenutusi 4/6*

11:00 HeadRead 2015. Pajatajad*
11:30 Dokumentaalfilm. Täiuslikud tormid 1/6*
12:15 Maatriks*
13:00 ReklaamiTV
15:40 Draamaseriaal. Armastuse mõrkjas mekk 21/193
16:30 TeTeVeke. Hiirepoeg Perez (Hispaania, Argentiina, 2006)
18:05 Draamaseriaal. Veresidemed 158/322
19:00 Suveooper. Maria Listra, Marko Matvere ja Ooper-Kvartett Kagu-Eesti tantsupidu 2015
20:25 Piccolo folk ja sõbrad
22:10 Pillimeeste klubi laulud 2016
23:00 Pillimeeste klubi laulud 2016
00:00 ReklaamiTV

REEDE, 24.06.2016

07:30 Info TV
08:00 Hiirepoeg Perez (Hispaania, Argentiina, 2006)*
09:35 Draamaseriaal. Veresidemed 158/322*
10:30 Suveooper. Maria Listra, Marko Matvere ja Ooper-Kvartett Thor: Asgardi lood (2011)
11:55 Piccolo folk ja sõbrad*
13:15 ReklaamiTV
14:05 Draamaseriaal. Armastuse mõrkjas mekk 22/193
15:50 TeTeVeke. Hiirepoeg Perez 2 (2008)
16:40 Draamaseriaal. Veresidemed 159/322
18:10 Tantsuansambel Sõleke. 40 kirssi tordil, 1/2
19:00 Pärilipüüdjad. Dave Benton, Karl Madis, Margus Kappel Rahvalõõts.
20:05 Finaal 2/2 (2015)
21:20 Inimese mõõde. Jaanijuttu Liivimaal Valts Ernstreitsiga
22:35 Tootatud maa (USA, Araabia Ühendemiraadid, 2012)
00:20 Rahvalõõts. Finaal 2/2 (2015)*
00:50 ReklaamiTV

LAUPÄEV, 25.06.2016

07:30 Info TV
08:00 Hiirepoeg Perez 2
09:30 Draamaseriaal. Veresidemed 159/322*
10:20 Terve tervis*
10:50 Stiilistuudio (2015)*
11:20 Tantsuansambel Sõleke. 40 kirssi tordil, 1/2*
12:25 Tootatud maa (2012)*
14:10 Pärilipüüdjad. Dave Benton, Karl Madis, Margus Kappel*
15:25 ReklaamiTV
16:20 Inimese mõõde. Jaanijuttu Liivimaal Valts Ernstreitsiga*
17:05 TeTeVeke. Koolitants 2016, 1/13
18:00 TÄNA. Uudised
18:05 Teatrijutud
18:30 Kas tohib? Tauno Kangro
19:00 Pillimeeste klubi
20:00 TÄNA. Uudised
20:15 Ameerika eestlased. Läänerannik 5/7 (2014)
20:45 OMG TV
21:30 Itaalia miniseriaal. Pietro Mennea- Kuldne sprinter 1/2
23:20 TÄNA. Uudised
23:25 Kas tohib? Tauno Kangro*
23:55 OMG TV*
00:40 TÄNA. Uudised*
00:55 ReklaamiTV

PÜHAPÄEV, 26.06.2016

07:30 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Kagu-Eesti tantsupidu 2015*
10:00 Ameerika eestlased. Läänerannik 5/7 (2014)*
10:30 TÄNA. Uudised*
10:35 Kas tohib? Tauno Kangro*
11:05 Itaalia miniseriaal. Pietro Mennea- Kuldne sprinter 1/2*
12:55 Pillimeeste klubi*
13:55 ReklaamiTV
15:05 Mõtteid taas*
15:35 Poolkuu Igor Gräziniga*
16:05 Terve tervis*
16:35 Teatrijutud*
17:05 OMG TV*
17:50 TeTeVeke. Koolitants 2016, 2/13
18:45 Tantsuansambel Sõleke. 40 kirssi tordil, 2/2
19:30 Stiilistuudio (2015)
20:00 Nädal +
20:30 Taevariik UFOdega 5/11
21:00 Dickensi maailm 7/13
21:45 Inimese mõõde. Valts Ernstreit
22:30 El Niño (Hispaania 2014)
00:45 Nädal +*
01:15 Taevariik UFOdega 5/11*
01:45 ReklaamiTV

Presidendist ja presidendi taagast

Keskerakond tegi oma keerulise valiku – presidendikandidaadiks sai Mailis Reps. See kompromiss annab neile sel aastal suure eduvõimaluse.

REET KUDU kirjanik

Eesti Päevalehe küsitluse alusel on ju Riigikogus kõige rohkem lootust hääl koguda Mailis Repsil, sest isegi tema suurim puudus on ta suurim voorus. Nii noorel naisel ei ole nimelt pooltki nii kuulsusrikast minevikku kui partei vaieldamatul liidril Edgar Savisaarel ja vastavalt sellele pole tal ka nii rohkearvuliselt vaenlasi, kes tal igal juhul presidendiks saada ei laseks. Keskerakonna suurimad vastased ilmselt usuvad endiselt, et kui partei juht kohtuprotsessi kaudu presidendimängust eemal hoitakse, pole neil enam mindeid võiduvõimalusi. Aga on siiski!

Uus peatükk Keskerakonna ajaloo

Kuigi see teenekamatele keskerakondlastele vist eriti ei meeldiks, võiks just energiline Mailis Reps lisada Eesti Vabariigi esimese naispresidendina veel ühe auväärse peatüki Keskerakonna niigi võimsasse ajalukku. Järvamaa parteikaaslastel on ju tuline õigus, et Reps on sooja südame ja vägeva vaimuga naine. Teda toetavad ka mitmed tuntud haridustegelased, sest ta jäi haridus- ja teadusministrina silma ausa ja aruka tegutsejana. Eesti Vabariigil oleks aga vaja just presidenti, kes toetuks kahe jalaga maapinnale ja nimelt eestimaisele, mitte ulmeliselt ookeanitagusele.

Reps on suutnud Riigikogus pikalt vastu pidada. Temasse suhtuvad ühtviisi leebelt nii Eesti Ekspress kui ka Kesknädal, täiesti erinevad ajalehed. Repsi kandidatuur ühendaks seega seni peaaegu ühendamatuid leere. Nii emalik naine võiks sobida

presidendiks isegi niisugustele poliitikutele nagu näiteks Martin Helme, kes süüdistas iibeprobleemides teda intervjuueeritud lastetut naisajakirjanikku. Repsil on teatavasti viis last ja

Keskerakonna volikogu valis presidendikandidaadiks Mailis Repsi.

Foto Urmi Reinde

ta kaitseb aruka emana loomulikult pereväärtsusi ja lapsi, kuigi mitte nii vingi vihamõirge saatel nagu paremäärmuslased.

SDE-le peaks Reps sobima

Endine haridus- ja teadusmi-

nister Reps oleks loodetavasti vastuvõetav kandidaat ka meie sotsiaaldemokraatidele, kes tänu Lauristini ja Savisaare igiamusele tülile pole suutnud seni koostööd teha, kuigi just see koostöö otsustaks suuresti meie tuleviku, mitte kohalike naiste paljunemiskiirus (mida teha lastega, keda ei suudeta Eestis korralikult üles kasvatada?) Paljud eestlased on Lauristini – Savisaare tüli ammu unustanud ja usuvad seepärast põlglikku muusikali „Savisaar“ kui ainsat „elutõde“.

Mina, kes ma olen elanud kogu oma nooruse Tartus Johannes Lauristini, mitte Savisaare nimelisel tänaval, tean seepärast kahjuks liigagi hästi, et Keskerakonna juhi üldine mõnitamine on pigem bolševistlik nipp. Mis sellest, et praeguse koostöö tulemusena liiguvad meie sotsiaaldemokraadid koos parempoolsete rikkurparteidega sotsiaaldemokraatiale hoopis vastupidises suunas. Savisaar nad ikkagi presidendiks ei taha, küll aga võiks neile meenuda sotsiaaldemokraatlike ja keskerakondlike eesmärkide sarnasus Mailis Repsi puhul, kes tegi haridus- ja teadusministrina head tööd.

Eestlased ei suuda kompromisse teha

Kui eestlased ei suuda kompromisse teha ja nooruslikku kandidaati leida, siis maabub kahjuks Kadriorgu sõpruskond Kallas – Kaljurand – Ansip või mõni stagnapimeduses karjääri teinud nõukogude kirjanik.

Ah et Ansip on Brüsselis? Aga ta jääb oravate valiku puhul igal juhul Kadrioru lossi parimaks sõbraks ja nõuandjaks, olgu ta ise ametis või mitte. Me oleksime siis jälle tagasi alguses, samas stagnalikus valepõrsis ja sopsas, millest loodetakse vabaneda üksnes Savisaare ja Keskerakonna kallal nägütades, kuigi just Keskerakond on ainsana suutnud libekeelsetele oravatele otsustavalt vastanduda. Siim Kallase hiljutised diilid

Ansipiga meenutavad ju kahjuks üha rohkem stagnaegset parteilaste kõikvõimsust. On lausa jabur, kui ühel ja samal päeval mälestatakse kaasaegses peavoolumeedias koonduslaagris tapetud Jüri Kukke ja ülistatakse Euroopa tippametnikuks tõusnud Andrus Ansipit, kes juba tudengina oli piisavalt nutikas, et allkirjastada koos parteikollektiiviga Kuke-vastased protokollid ja hiljem end sellest loost puhtalt välja keerutas kuni Brüsseli karjäärini välja, milleks andis tuule tiibadesse Tundmatu sõduri mälestusmärgi salajane eemaldamine, kuigi oli olemas eelnev kokkulepe, et seda tehakse koos ja avalikult. Oravate veel üks lemmik Marina Kaljurand jäi mulle meelde just Ansipi pronksiöö otsuste kirgliku kaitsjana – Moskvas, kus ta parasjagu diplomaadina töötas.

Eesti eliidi elu üha sarnasem nõukogude eliidiga

On ilmselge, et stagnaegsed kuulsused, kelle hulka Savisaar, muide, ei kuulunud, muudaksid presidendilossi elu üha enam sarnaseks nõukogude eliidi omale, kellel väliselt kõik hiilgas ja sisemiselt kõik mädanes. Nooruslik ja märksa vähem kuulus Mailis Reps jätkaks aga Kadrioru rahvalikku ja samas inimlikku tegutsemist, mis on Keskerakonnale kogu aeg omane olnud. Suure pere emana teab ta ju liigagi hästi argitõde, et elu vajab elamist, mitte üksnes kangelaslikku virelemist ilukõnede saatel.

Muide, isegi Reformipartei üks arvamusliidreid Keit Pentus-Rosimannus nõudis telesaates Foorum (19.05) presidenti, kelle poleks „poliitilist taaka“. Nende partei on aga kahjuks välja pakunud just „kandidaaditaaka“, ei muud.

Keskerakonnal oleks seega haruldaselt hea hetk kinkida Eestile „nõukogude taagata“ nooruslik (nais)president. Kas tõesti jäetaks see imeline võimalus kasutamata?

Enn Eesmaa meeleolukas juubel

Veidi rohkem kui nädal tagasi, 7. juunil tähistas poliitik ja telelegend Enn Eesmaa meeleolukalt oma 70. sünnipäeva. Loomulikult õnnitlesid juubilarit praegused kolleegid poliitikast, aga ka endised kolleegid televisioonist.

Eesmaa ise ütleb tagasihoidlikult, et legend on tema kohta palju öeldud, sest temaga ollakse lihtsalt harjutud. „Kui inimene on ekraanil ükskõik mis põhjusel 30 aastat järjest, siis teda tuntake ära. Ja kui mõni asi ka õnnestub, siis öeldakse talle, et hästi tehtud,“ rääkis Enn Eesmaa TV3 reporterile, Anna-Maria Makkole. Üsna traditsiooniliselt päritakse ühtlasi ka õnnelikuks olemise saladuse kohta, mille suhtes kostis Enn järgmist: „Õnn on see, et oled elus, tervis on enam-vähem korras, kui sa saad olla nende inimestega koos, kes on sulle hingelähedased.“

Muide, kes veel ei tea, siis Anna-Maria

Foto KE Facebookist

Makko on Ennu õe Andra Veidemanni tütre ja jätkamas TV3-e „Seitsmeste Uudiste“ reporterina mõnes mõttes oma onu ajakirjanduslikku teekonda. Seda märgib suurepäraselt ka Anna-Maria poolt Ennule tähtpäeva puhul üle antud vägagi temaatiline sünnipäevatornt, nagu fotolt näha. Tähistamiseks justkui seda, et võid küll poliitikas olla juba aastaid, aga väga paljudele inimestele jääd alatiseks just selleks, kes tervitab sind teisel pool ekraani.

Just nii, nagu Enn ise ütleb, et kui oled mingil põhjusel ekraanil, siis sind tuntake ära. Ja kahtlemata öeldakse, et hästi tehtud.

Taavi Pukk

Mart ootel hea ja kurja tundmise puu all

Väljavõte minu kirjast Mart Helmele 27. aprillil 2016:

„...Jälgisin suure huviga ETV-st tänast ringvaadet (19.00). Et näis-näis, mida see kangekaelne Mart Helme Marko Reikopi küsimustele vastab. Kas jääb häтта või ei. Kas vingerdab välja või ei. Kas annab vastu või ei. Jne. Sain erakordse elamuse ja olen lausa sunnitud Teid kiitma. Reikopil oli ju s...ämber kenasti valmis ja küll ta kallutas ja kallutas ... aga mööda pani! Teie kannatused olid ju samuti piiri peal, kuid vedasite kenasti välja. Ja panite eestlusevaenuliku Reikopi viisakalt ja pealtnäha rahulikult toonil paika. Olge südamest tänatud!

Muide, te vist teate, et olete ühe andeka poliitikuna minu vaateväljas olnud juba palju aastaid ja mul oli Teiega ebameeldiv kana kitkuda: ikka see Teie juulilepetele (1994) kaasaaitamine! Minu teooria oli säärane, et kui te oleksite vahetult enne leppeid kutsunud kokku ajakirjanikud ja teatanud neile, et seda Lennart Meri sunnitud alatut mängu kaasa ei tee, oluksite tänasel päeval kindlasti teistkordse ametiajaga EV president!

Noo jah, ütleme, et nii võinuks minna minu kujutelma. Aga Teil võinuks siiski ka halvasti minna. Ainuüksi säärase julge käitumisega võinuksite eestluse ajalukku minna ühe harva

positiivse kangelasena. Nüüd tuleb selleks veel tõsist vaeva näha.“

Kas pean lisama, et „Mart-poiss“ jättis mulle vastamata?! Kasvõi kolme sõnaga: „Aitäh toetuse eest!“ Kas süüdi oli kehvakene kinderstube või ei jagunud ühte minutit mingisuguse Kortsparna jaoks ... Viisakust ei hinda tänapäeval enam keegi. Las ta olla.

Kuu aja jooksul oli positiivsest emotsioonist saanud negatiivne. Süüdi oli 31. mai Vaba Mõtte Klubi. Ainuüksi Kristiina Ojulandi kohalolek alandas kõiki vestlusringis osalenuid. Kes on süüdi? Kes oli kutsuja? Arvatavasti Peeter Ernits? Ja mida

provvalt teada saime? (Tsiteerin mälu ja kuulmise järgi). Ta võttis sõna militaarteemadel lausa eksperdina: „Me ei tohi liikuda sõja poole, peame hoidma rahu!“ ja „Vaja on läbi rääkida!“, „Valitsust tuleb korrale kutsuda!“ ning „Kui poliitik teeb sigadusi, siis peab ta vastutama, ta tuleb vastutama panna!“

Nüüd läks hoogu Mart Helme: „Inimesed, kes on süüdi vastutustundetult (riigi?) rahaga ringi käimises, peavad igaveseks poliitikast lahkuma!“

Lausa geniaalne oli Kristiina Ojulandi ettepanek: „Kaua see kõik kestab? Kestab nii kaua, kuni meist keegi ei paku välja paremat plaani tuleviku jaoks.“

Selge plaan peaks olema laual. Strateegiline plaan! Terviklik pikaajaline plaan!“

Tule taevast appi! Tsiteeriti isegi Rein Taagepera, kes reetis tollal olematu Eesti riigi ja täiesti elujõus eesti rahva juba 1960-1970-ndatel. Mis valikuid teeb Mart Helme, kui vestleb lõbusasti blondi poliitikuga, kes on aastate jooksul teinud Eesti riigile ja rahvale ikka väga palju sigadusi kuni EV põhiseaduse teadliku rikkumiseni välja? Ja Lillo ning Holsmer, kes on kõigest ehk tagasihoidlikud moosivargad, tuleks otsekohe vangi panna või risti lüüa?

Aga tõelised miljonivargad eemaldame lihtsalt poliitikast ja

– tehtud?

Igal ausal ja endast lugupidaval eestlasel on juba olemas „Eestluse Hauakaevajate Biograafiline Leksikon“, milles esialgu 530 nime ja kellest elusolevaid ei tohiks valida ei kohaliku omavalitsusse, Toompeale, Kadrioru ega Brüsselisse. Leksikonis on nähtav ainult jäämäe veepealne osa, veealune ei kannatanud trükkimusta välja ja jäi seetõttu avaldamata. Suure avansina võiks Mart Helmele veel asja saada, kuid Kristiina Ojulandist ei iialgi ...

Heiki Kortsparn, parteitu patrioodist pensionär, Lõuna-Eesti

Lugemissoovitus: Eetikast ja Moraalist

Inglise kirjanik Dorothy Sayers on kirjutanud:

“Igatüks nõustub varmalt, et Dante “Inferno” on pilt patu- ja korruptsiooniseisundis inimühiskonnast. Ja kuna me oleme tänapäeval üsna veendunud, et maailmal hakkab halvasti minema ja et ta ei arene tingimata täiuslikkuse suunas, on meil küllalt kerge ära tunda erinevaid staadiume, mille abil saavutatakse korruptsiooni sügavik.

Tühisus; elava usu puudumine; triivimine lodevasse moraali, ahne tarbimine, finantsiline vastutustundetuse... ja talitsematu halb tuju; enesekindel ja jonnakas individualism; vägivald, ükskõiksus ja austuse puudumine teiste ja iseenda elu ja omandi vastu; seksi ekspluateerimine, keele vulgariseerimine reklaami ja propaganda kaudu; religiooni kommertsialiseerumine; ebausudustamine ning inimese mõtlemise töötlemine massihüsteeria ja igasuguste “lummamiste” kaudu; müüdavus ja tutvuste kasutamine

ühiskondlikes asjades; silmakirjalikkus; ebaausus materiaalsetes asjades; intellektuaalne ebaausus; lahkkelide üleskütmine (klass klassi vastu, rahvus rahvuse vastu) kasu nimel, mida sellest loodetakse saada; võltsimine ja laostumine kõigis kommunikatsioonivahendites; madalaimate ja nürimate massiemotsioonide ekspluateerimine; äraandlikkus, mis ulatub isegi suguluse, maa, parima sõbra reetmiseni ja vandetõutuse murdmiseni.

Kõik need on liigagi tuttavad etapid, mis viivad ühiskonna külmasurmani ja igasuguste tsiviliseeritud suhete kustumiseni.”

Tsitaat on võetud Maie Tuuliku raamatust „Eetika ja moraal“, mida väga soovitan kõigil lugeda! Seda peaks vist isegi veel raamatukauplustes saada olema.

Muide, Dorothy Sayers elas aastatel 1893–1957. Ta ju kirjeldab oma kaasaga. Miks see siis nii sarnane on meie ajaga?

Malle Pärn, Facebook

Keegi ei vastuta rahva raha raiskamise eest

Lugesin Riigikontrolli auditit Estonian Airi tegevuse kohta ja hakkab lausa vastik. Kõik see on toimunud võimuliidu (Reformierakond ja IRL) heakskiidul. Tohtud summad maksujaksja raha on raisatud ja jälle keegi ei vastuta. Teflonmees Ansip ütleb, et kõik oli õige. Randpere kaagutab takka. Ikka õiged poisid pealegi. Just sellepärast ei tahtnudki reformarid võimu käest anda, sest siis tuleb ju kõik päevavalgele. Aga rahvas peab ju oma „kangelasi“ teadma. Nüüd tahetakse ka Tallinna allutada. Kogu Eesti on sinnasamusesse keeratud, inimesed vihkavad valitsust, kes hoolib väga mugavuspagulastest, aga mitte oma rahvast ja väetitest.

Küll abistatakse maavärina- ja üleujutusohvreid, küll pagulaslaagreid – abivajajate nimekirja on lõputu. Aga see on ju meie maksumaksja raha, kes elab ise viletsuses. Peaminister koogutab Euroliidu emissaride ees ja on kõigeaegne, rahva huvide eest ei seista.

Küll on hea, et uued erakonnad nagu EKRE ja Vabaerakond on Riigikogus. Ehk varsti saame näha paremat elu.

Heli Tamm, Tartu

Poliitika segab kultuuri ja sporti

Mõni päev tagasi vaatasin TTV uudistesaaetes, kui hästi saavad suhelda omavahel nii Venemaa kui ka Eesti kultuuritegelased. Miks on see küll nii, et sportlased, kultuurirahvas ja teised sarnased seltskonnad saavad nii hästi omavahel läbi? See ju ühendab meid ja muudab meid tulevaks.

Ainult teatavad poliitilised jõud teevad kõik, selleks et seda õhkõrna heatahtlikku omavahelist läbisaamist purustada. Need hakkavad juba kiilu lööma ka spordi- ja kultuurirahva vahele. Tuletagem meelde hiljutist Eurovisiooni ja mõnda aega tagasi Vene sportlaste esitatud dopingu tarvitamise süüdistusi – Venemaa sportlasi taheti lihtsalt Brasiilia olümpiamängudele kõrvaldada. Sellise suhtumisega ei jõua me kuhugi, vaid pingestame oma suhteid naabritega, kellega peaksime just heatahtlikke ja sõbralikke suhteid looma. See annaks meile palju turvalisema tunde ja meil poleks vaja karta meie teatavate poliitikutelt ülespuhutud hirmu ja sõjahüsteeriat!!

Andres Habicht

Millest hakkaks elama pensionärid siis, kui vanaduspensionid enam ei maksta?

Meedias oli hiljuti uudis, mida peeti suisa mustaks huumoriks: kusagil paarikümne aasta pärast enam vanaduspensionid ei maksta. Kuidas saab see olla võimalik?

Paljud inimesed elavad n-õ peost suhu, kuust kuusse, ning nende hoiuarvele pole midagi koguda võimalik.

Mida Eesti valitsus praegusel ajal üldse mõtleb, kui ta nii rumalaid seadusi plaanib? Pensionile saamise iga tõstetakse niigi iga aastaga järjest ning kavas on töötajad lubada vanaduspensionile alles 70-aastaselt. See peaks olema ikka inimese vaba tahe, et kas ta tahab ja suudab nii kaua tööl käia, või mitte? Paljudel on probleeme tervisega ning haiged pole suutelised tööd tegema.

Ühelt poolt tõstetakse pensionile saamise iga ja teiselt poolt tahetakse vanaduspensionid maksmine üldse ära lõpetada. Kus siin loogika on?

Kui ei soovita vanaduspensionid maksta, siis hakatagu maksma näiteks elatist või toimetulekuraha. Polegi vahet, kuidas seda pensionimaksimist nimetatakse. Peasi, et ikka makstakse.

Kas praegust, Reformierakonna juhivat valitsust üldse huvitab meie rahva saatus? Arvata on, et ei huvita. Nende asi on lihtsalt võimutseda ja rahvast ülbelt üle sõita nagu mingi USA tank.

Rahvas võiks anda valitsuse kohtusse, kui tulevikus vanaduspensionärid jäetakse pensionist ilma. Rahvavaenulikud seadused tuleks kohtu abiga tühistada ja selliste seaduste tegijad vastutusele võtta.

Mille tarvis siis töötajate ehk maksumaksjate raha läheb riigikassasse, kui neil pensionile tulevikus enam õigust pole?

Hillar Kohv Viinahaualt, Tori vald, Pärnumaa

Prokuratuur venitab linnapea protsessi

Prokuratuur kõrvaldas Tallinna linnapea tõkendiga ametist, sest nii katkeb väidetava süüteo aegumine. 10. juunil näitas TTV uudistes lõiku intervjuust Tallinna linnapea Edgar Savisaarega. Peamine teema – prokuratuuri töö venimine. Kuigi läbiotsimised viidi läbi 2015. a septembris vastupanuvõitluse päeval, siis kahtlustatav sai materjalidega tutvuda alles 24. mail 2016.

„Mind on 8 kuud linnapea ametist eemal hoitud sel põhjusel, et ma justkui ei saaks tunnistajaid mõjutada. Nüüd ma lugesin need tunnistajate ütlused läbi, nii nagu nad esitatud on, ja tuleb välja niimoodi, et mitte ükski tunnistaja ei väida seda, et ma oleksin neid kuidagi mõjutanud.../.../ Keda siis kaitstakse? Kes on see tunnistaja, kelle pärast mind 8 kuud on tööst eemal hoitud?“

Vastuse saamiseks linnapea ametis töötamisele tõkendi seadmises tuleb lugeda karistusseadustiku, kus sõna *tõkend* esineb ainult § 81. Süüteo aegumine. „(5) Kuriteo aegumine katkeb kriminaalmenetluses järgmiste menetlustoimingute tegemisega: 1) kahtlustatavale või süüdistatavale tõkendi kohaldamisega või tema vara või rahapesu objektiks oleva vara arestimisega.“

Prokuratuur teadis, et leitud sularahale rahapesu tunnuste uurimine võtab aega. Nii oli kiirem seada kahtlustatavale tõkend tööalaselt tunnistajate mõjutamisest. Seadus jätab võimaluse see kehtestada igasuguse kahtluse korral, ilma eristamata süüteo raskust ja ohtlikkust.

Tunnistajate mõjutamise vastu on kriminaalmenetluse seadustikus § 69 / Ütluste deponeerimine. Kui esinevad asjaolud, mis võimaldavad järeldada, et tunnistaja hilisem ülekuulamine kriminaalasja kohutulikul arutamisel võib osutada võimatuks või teda võidakse mõjutada valeütlusi andma. „(3) Kohus

lahendab taotluse ütluste deponeerimiseks viie päeva jooksul taotluse saamisest ning taotluse rahuldamisel määrab esimesel võimalusel ülekuulamise aja, mille teeb viivitamata teatavaks prokuratuurile ja kaitsjale.

(4) Ülekuulamisele eeluurimiskohtuniku juures kutsutakse prokurör, kaitsja, kahtlustatav ja tunnistaja. Kahtlustatav jäetakse tunnistaja või prokuratuuri taotlusele ülekuulamisele kutsumata, kui kahtlustatava ülekuulamisest viibimine ohustab tunnistaja turvalisust. Isikute väljakutsumise ütluste deponeerimisele korraldab menetlusosaline, kes ülekuulamist taotleb.“

Teadaolevalt ei ole prokuratuur soovinud tunnistajate ütlusi deponeerida – siit saab teha ainsa järelduse, et nad hoiavad kunstlikult protsessi üleval ja külmutasid menetluse ajaks oletatava kuriteo aegumise. Praeguseks ajaks on seatud ka juba uus tõkend, kui arestiti leitud sularaha väidetava rahapesu uurimiseks. Meedias avaldatu põhjal on uurimisel teise astme kuriteod, mis aeguvad 5 aastaga ja mille eest on rahaline karistus või vangistus kuni 5 aastat. Prokuratuur hakkas Edgar Savisaart ja Šveitsiga seotud tehinguid uurima ning andmeid õngitsemina 2011. aastal. Ilma tõkenditeta oleksid need käesoleval aastal aegunud.

Virgo Kruve
Vt. ka Edgar Savisaare artiklit lk 3!

Allar Jõksist kui presidendikandidaadist

Kalev Jõekäär:

Ma pean teda „suht libedax vennax“... õiguskantslerina ajas suht „ümmergust juttu“...ei puudutanud korragi kõige hullemat põhiseaduse rikkumist... st e-valimisi ...ega midagi hullemat ette heita ei olegi...a ilma e-valimisteta olex pilt eesti poliitikas ja ka Toompeal sootux teine...seega pean mina teda kaasosaliselt põhiseaduse rikkumises... võite ju teisiti arvata...a see on minu arvamus.

Facebook

Nädala juubilar GAUTE KIVISTIK 45

Preemiaid ja auhindu jagavad tavaliselt igasugused žüriid ja konkursikomisjonid. Rahval on aga tugev sisemine hääle andekate ja endale südamelähedaste inimeste ära tundmiseks ja omaks võtmiseks. Mõlemapoolne tähelepanu on topeltsaavutus, ja see ongi osaks saanud peagi ilusa numbriga sünnipäevani jõudvale humoristile, ajakirjanikule ja saatejuhile Gaute Kivistikule. Märkimisväärne osa progressiivsest elanikkonnast tunneb teda libauidistest meistri Rohke Debelakina.

Huvitava eesnimega Gaute Kivistik sündis 18. juunil 1971 aastal. Loomingulise andega inimeste ilmaletulek oli sel aastal eriti vajalik, sest Juhan Smuul ja Friedebert Tuglas olid lühikese vahega teispoosusse rännanud. Tema ümberkehastus Rohke Debelak tuli ilmale 1990ndate aastate esimesel poolel. 1994 luges ta libauidiseid toonases Q-raadios, samuti Raadios Elmar. Alates 1997. aastast hakkas ta Kuku raadios meisterlikult tõsielu ja huumorit segades hommikuprogramme toimetama.

Kivistik on ajakirjanduses rääkinud, et nime Rohke Debelak võttis ta sõbralt, kes oli ühele kirjale nii alla kirjutanud. Ta on ise pidanud Gaute Kivistikku sama veidraks nimeks nagu Rohke Debelakki. Üks vanaproua olevat aga Rohke Debelaki asemel kuulnud „rohkem vedelat“.

Nii paksust kui ka vedelast tuleb läbi käia libauidistest jaoks ainestikkude valides ja igat sorti sõnuheid kirja pannes.

Kivistik tunnistab, et valmistub Rohke Debelakina esinemiseks öötundidel, varahommikul ja mõnikord isegi juba raadiostuudios vahetult enne saadet. Uudiste menule annab suure boonuse nende ettelugemise maneer, mis sedavõrd asjalik ja väärikas, et petab ära, nagu oleks tegemist päris- ja mitte libauidistega.

Küllap tuleb esinemisanne ka Gaute Kivistiku eriharidusest. Pärast Tartu 17. kutsekeskkoolis autoremondilukksepa eriala omandamist õppis ta Viljandi Kultuurikolledžis ja Eesti Humanitaarinstituudis näitlejaks. Kivistik on hea sõnaga meenuatanud mitmeid teatriõppejõude, näiteks Juhan Viidingut. Vikipeedia andmetel töötas Ta Tartu Lasteteatris. Nii-õelda kesk-päraste näitlejate ridade täiendamiseks tal aga soovi polnud.

Nagu üks tõsine mees kunagi on ka Gaute Kivistik läbinud mõnegi elukooli. Sünniaasta poolest võinuks ta läbida ka „akadeemia“ nimega Nõukogude armee. Sellest võimalusest tulevane loominguline intellektuaal siiski loobus ja läks peitu hoopis meditsiinilisse keskkonda, milleks luuletaja Betti Alveri sõnul on kateedrist vaid üks samm.

Ajakirjale „Psühholoogia“ on Gaute Kivistik rääkinud viibimisest Tartu Psühhoneuroloogiahaiglas, kus ta veetis kolm nädalat. Et tollal pidid patsiendid „hullumajas“ ka tööd tegema, kodus Kivistik salli ja voltis koorepumatikompvekkidele karpe. Arstlikult komisjonilt suutis ta välja teenida psühhopaadi tunnistuse, mis

hilisemas elus sekeldusi õnneks ei põhjustanud.

Libauidised aastast 1994–2009 on Gaute Kivistik Rohke De-

Foto Scanpix

belakina koondanud tabava pealkirjaga raamatusse „Õigus ja Tõde“. Ses raamatus on ilmunud ka rida aforisme nalja teemadel. Üks kõlab nii: „Eriti tänuväärset inimesed on poliitikud, kes on läbi aegade kõige suuremad koomikud üldse, ja Eestimaa pole erand, vaid

reegel.“ Libasündmuste toimimispaike valik on samuti piisavalt avar.

„Valitsuses arutati eile üha valjemalt kõlavaid ettepanekuid

kirjutab Debelak uudises „Lapsesuu ei valeta“.

Rohkesti eestlaslikku eneseirooniat leiame Debalaki eseeelaadest loost „Karm tõde eestlastest“, kus ta märgib vana eestlaste saavutusi geonitehnoloogia alal, mille tulemusena õnnestus uskumatu kooslusena ristata elu ja eluta vorme. „Arvukalt on teateid krattide valmistamise kohta. Kui näiteks talumees ei tulnud põllul oma jõududega toime, tegi ta krati.“

Põhitööks peabki Kivistik meeletahutust. Samas on ta arutanud selle sõna mõttekuse üle, püstitades küsimuse, millest siis meelt lahutakse. Isiklikku seisundi ja professionaalsuse võtab ta ajakirjas „Psühholoogia“ kokku nii: „Kõik on halvasti, aga ise kirjutad. See ongi minu töö.“

Rohke Debelak pole Gaute Kivistiku ainus teine mina. Ansambli „Minu isa oli ausus ise“ koosseisus teatakse teda Einar Sügguna. Ansambel on oodatud esineja Viljandi Folgil. Ühe populaarsema lauluna muusikakollektiivi repertuaaris võiks nimetada „Millal maksad pangalaenu“, mis toob välja tõe naiivsetest laenuvõtjatest ja kavalatest ja küünelistest laenuandjatest.

Mõnigi tippkoomik on hädas olnud sellega, et kui ta tõsiselt näoga rahva ette astub, oodatakse talt ikka mingit nalja. Nii sooviti Sulev Nõmmikut igal pool näha Kärna Ärnina. Tõsielusaadetes mõjub aga Gaute Kivistik sedavõrd korrektselt ja erudeeritud saatejuhina, et teda võetakse

igati tõsiselt. Eesti TV saates „MuinasTeevee“ oli ta kaas- saatejuhiks tänasele Kunstiaakadeemia rektorile Mart Kalmule ning uuris asjatundlikult väiksema- ja suuremamõõduliste vanaaegsete asjade hingeelu.

Kivistik on juhtinud ka ETV saadet „Varivalitsus“. „Ärapanijas“ moodustas ta koos Mart Juurega intellektuaalse humoristide duo. Suvises mälu mängusaates „Eesti Mäng“ Kivistik küll küsimusi välja ei mõtle, kuid tema olekust nähtub selline avar silmaring, et kergesti jääb mulje, et ta on küsimuste autor ja kõike ise teabki.

Gaute Kivistiku eralust on ajakirjandusele teada, et ta peab väga oluliseks laste kasvatamist ja elab Riisiperes, kust loomingu- luse projektide teostamiseks ühte või teise paika rännakule sõidab.

Palamuse rahvas tunnustas Gaute Kivistikku 2008. aastal Oskar Lutsu huumoripreemiaga. Eesti naistoimetajate ühenduselt pälvis ta 2014 Hea Sõna auhinna, millega tunnustatakse eestikeelses meedias silmapaistvat ajakirjanikku, kes tõstab esile humanistlikke väärtusi, on isikupärane ja väärtustab keelt.

Võimalik, et väärikasse kesk-ikka jõudnud Gaute Kivistiku tähtsal sünnipäeval juhtub midagi sedavõrd vahvat, mis annab Rohke Debelakile inspiratsiooni uuteks libauidisteks.

Jaan Lukas

Toimetusele: Gaute Kivistik andis Kesknädalale ka juubelipuhuse intervjuu, mida saab lugeda jaaninumbrist 22. juunil!

Õnnitleme juubeli puhul!

TOOMAS ROSENBERG 60
17. juuni

LEMBIT ALLIKMETS 80
18. juuni

RAINO KUBJAS 70
18. juuni

JAANUS RIIBE 30
18. juuni

Keskerakonna büroo

Tulekul Keskerakonna suvepäevad!

30.–31. juulil Lainela puhkekülas Käsmus

Suvepäevad on seotud erakonna 25. sünnipäevaga ja läbiv stiil on „Päevad, mis ajasid segadusse. 1990ndad.“

Suvepäevalised rietuvad 1990ndate stiilis ja oma koha leiavad need aastad ka mälu mängus, poliitika aruteludel ja võistlustel. Meelelahutusprogramm ühislaulu ja tantsuga. Öödiskol esineb Nancy.

Täiendav info: www.lainela.ee

Osalustasu: 22. juulini 15 eurot osavõtja kohta, edasi 30 eurot. Hinnale lisandub majutustasu. Kuni 10-aastased lapsed tasuta, kuid registreerida erakonna büroos.

Kõigile küsimustele vastab erakonna büroo referent **Ronald Ross** tel 6 273 460 või keskerakond@keskerakond.ee

Tartus

Esmaspäeval, 27. juunil kl 14 haridusosakonna saalis (Raekoja plats 12) kohtumine Tartu abilinnapea **Jarno Lauriga**. Kõik on oodatud.

„Kodu ja õigusriik“ – 25 aastat ülekohtuse omandireformi algusest

Konverentsi „Kodu ja õigusriik“ peeti Rahvarinde muuseumis 13. juunil. Omandireformi ülekohtust ja selle tekitatud lõhest ühiskonnas kõneles Tallinna linnaape, Keskerakonna esimees **Edgar Savisaar**.

Protestallkirjade kogumisest ja petitsioonide seadusest rääkis Mustamäe linnaosa vanem **Helle Kalda**.

Omandireformi kajastusel ajakirjanduse peeglis ja „Kesknädala“ osal selles peatus Kesknädala peatoimetaja **Urmi Reinde**. Omandireformi teemat oma telesaadetes meenutas kunagise ETV „Knopka“ ja Tallinna TV saadete näitel Riigikogu liige **Marika Tuus-Laul**.

Artiklite kogumiku „Kodu ja õigusriik“ koostamisest, sisust ja tähtsusest andis ülevaate Eesti Üürnike Liidu juhatuse liige majandusprofessor **Vello Rekkaro**. Omandireformi aluste seaduse käekäiku Riigikogus käsitles rahvasaadik **Heimar Lenk**, kes ühtlasi tervet konverentsi modereeris. Rohkearvuliste sundüürnike seast tulid ka mõned emotsionaalsed sõnavõttud koletislike mälestustega omandireformi traagilisest poolest, kus tuhanded Eesti perekonnad sunniti omariikluse tingimustes kodudest lahkuma. Toimus Tallinna Linnavalitsuse ja Üürnike Liidu koostöös välja antud (juba viienda!) raamatu „Kodu ja õigusriik“ esitlus.

Tallinna TV-s saade „Sundüürnike traagika“

kolmapäeval kl 21.20

Saates osalevad Heimar Lenk ja Helle Kalda, saadet juhib Andres Raid

TELLI KESKNÄDAL

Helista 617 7717 * www.tellimine.ee * tellimine@expresspost.ee

